

Minden felnőtt más...

D1

Szerepkártyák

IDŐFELELŐS

FELADATMESTER

SZÓSZÓLÓ

DICSÉRŐ

JEGYZŐ

D2

Felnőtt szereplők

„**Dursley úr**, aki igazgatói posztot töltött be egy Grunnings nevű fúrógyártó cégnél, jókora tagbaszakadt ember volt, aránytalanul kurta nyakkal és hatalmas bajusszal.” (7. o.)

„**Dursleyné** ezzel szemben sovány volt és szőke, s nyak dolgában a szokásos méret kétszeresével büszkélkedhetett. Ez kapóra is jött neki, mivel naphosszat a kerítésnél ágaskodott, és a szomszédokat leste.” (7. o.)

„**Dursleyék** gyakran tették ezt Harry jelenlétében: úgy beszéltek róla, mintha ott se lenne. Vagy még inkább, mintha valami undok parazita volna, aki úgysem érti, mit mondanak.” (27. o.)

„**Hagrid** nagyon piszkos, pöttyös zsebkendőt húzott elő, és egy ködkürt hangerejét produkálva kifújta az orrát.

– Bocsánat – szabadkozott –, de olyan szomorú... Ismertem a szüleidet...” (57. o.)

„Odafurakodott Harryhez egy feltűnően zaklatott, sápadt fiatalember is, akinek az egyik szeme furcsán rángatózott.

– **Mógus professzor!** – örvendezett Hagrid. – Harry, Mógus professzor tanítani fog téged Roxfortban.

– Po-Potter – dadogta Mógus professzor, és megragadta Harry kezét. – E-e-el sem tudom mondani, me-me-mennyire örülök, hogy megismerhetem.” (71. o.)

„Megérkezett a repülésoktatójuk, **Madam Hooch**. A tanárnőnek rövid, szürke haja volt és sárga szeme, mint egy sólyomnak.

– Mire vártok? – mordult rá a diákokra. – Mindenki válasszon egy seprűt, és álljon mellé! Gyerünk, mozgás!

„Madam Hooch éppoly sápadt volt, mint a pórul járt Neville.

– Eltört a csuklója – motyogta a sebesült fölé hajolva.” (139. o.)

„**McGalagony** szúrós tekintettel nézett Harryre a szemüvege fölött.

– Csak a legjobbakat halljam magáról, Potter. Eddzen szorgalmasan, különben meggondolom magam a büntetését illetően.

Azután egyszerre elmosolyodott.

Az apád büszke lenne rád – mondta. – Ő maga is remek kviddicsjátékos volt.” (145. o.)

„– „Mit keresel fiam?

– Semmit.

Madam Cvikker, a könyvtárosnő tollseprűjével megfenyegette Harryt.” (186. o.)

„– Professzor úr... kérdezhetek valamit?

– Persze, már meg is tetted – nevetett **Dumbledore**. – De most az egyszer kérdezhetsz még egyet.” (200. o.)

„**Fricsnek** volt egy Mrs. Norris nevű ványadt, porszürke macskája. A jószágnak ugyanolyan dülledő, lámpaszerű szeme volt, mint a gazdájának. Ez a macska egyedül járőrözött

a folyosókon, s ha látta, hogy valaki rendbontást követ el, azonnal elrohant Fricsért, aki másodperceken belül ott termett. Frics úgy ismerte az épület titkos járatait, mint senki más (talán csak a Weasley ikrek), s a kísértetekhez hasonlóan bárhol fel tud bukkanni.” (126. o.)

„Milyen teába micsoda gyökereket keverek? Harry rásandított Ronra, aki éppoly bután bámult, mint ő. Hermione keze viszont már a magasban volt.

– Nem tudom, tanár úr – felelte Harry.

Piton csúfondárosan mosolygott.

– Lám, lám a hírnév nem minden.” (130. o.)

D3

Véleménytáblázat

Az olvasott idézet alapján írd be a neveket!

Szívesen lennék a közelében...	Nem lennék szívesen a közelében...	Nem tudom eldönteni...

Dursley úr

Dursleyné

Hagrid

Mógus professzor

Madam Hooch

McGalagony

Madam Cvikker

Dumbledore professzor

Frics

Piton

D4

Hagrid

1.

„Hagrid lopva a tűz felé pislogott. Harry elkapta a pillantását, és ő odanézett.

– Hagrid... Mi az ott?

Mire kimondta a kérdést, már tudta is a választ. A tűz közepén, közvetlenül a vízforraló kanna alatt, egy jókora fekete tojás lapult.

– Aaz... – hebegte Hagrid, és zavarában a szakállát piszkálgatta. – Aaz... eeegy...

– Hol szerezted? – kérdezte Ron, és a tűzhely elé guggolt, hogy alaposabban megnézze a tojást. – Egy vagyontra kerülhetett.

– Nyertem – felelte kelletlenül Hagrid. – Tegnap este. Lementem a faluba inni egy pohárkával. Volt ott a kocsmában egy idegen, aki mindenáron kártyázni akart... Szerintem még örült is, hogy megszabadult tőle.

– És mihez kezdesz vele, hogyha kikel? – hüledezett Hermione.

– Arra is felkészültem – Hagrid vaskos könyvet vett elő párnája alól. – Kivettem ezt a könyvtárból: Háztáji sárkánytenyésztés. Elég régi kiadás, de minden benne van. Itt írja, hogy a tojást tűzben kell tartani, mert a sárkányanya is tüzet lehel rá, és ha kikel a fióka, félóránként csirkevérrel kevert konyakot kell adni neki. Nézzétek, itt van az is, hogy melyik fajtájának milyen a tojása. Az enyém norvég tarajos sárkány. Ritka fajta.

Hagrid szemmel láthatóan roppant elégedett volt magával, de Hermionét ez nem hatotta meg.

– Hagrid, faházban laksz.

Az óriás azonban nem figyelt rá. Leguggolt és vidáman dudorászva élesztgette a tüzet a tojás körül.

2.

Így aztán újabb gond szakadt a három jó barát nyakába: már azon is töprenghettek, hogy mi lesz, ha kiderül, hogy Hagrid illegális sárkánytenyésztést folytat a vadórlakban.

– Mit nem adnék néhány nyugodt napért... – sóhajtozott Ron, mikor esténként leültek, hogy átrágnák magukat a másnapra feladott témák plusz házi feladaton. Ráadásul Hermione most már a fiúknak is ismétlési tervet készített. Az egész olyan volt, mint egy lidérces álom.

– Egy szép napon aztán a reggelinél Hedvig üzenetet hozott Hagridtól. A papíron csak ennyi állt: *Mindjárt kikel.*

Ron javasolta, hogy a gyógynövénytanóra helyett siessenek rögtön a vadórlakba, de erről Hermione hallani sem akart.

– Hermione, életünkben hányszor fogunk látni egy sárkány születését?

– Be kell mennünk az órára, különben megnézhetjük magunkat. És amit mi kapunk, az még semmi ahhoz képest, ami Hagridra vár, ha rájönnek, hogy mit csinál.

– Hallgass! – suttogta Harry.

Malfoy a közelükben állt, és hegyezte a fülét. Vajon mennyit hallott a beszélgetésből? – töprengett Harry. Gyanús volt neki Malfoy kaján arckifejezése.

Ron és Hermione, a növényház felé menet, végig vitakoztak. Végül a lány beleegyezett, hogy óra után átmegy barátaival Hagridhoz. Mikor felhangzott a szünet kezdetét jelző harangszó, nyomban eldobták a kisásót, és az erdő széli kunyhóba siettek.

3.

Hagrid az izgalomtól kipirult arccal fogadta őket.

– Már majdnem kibújt – újságolta boldogan, és beterelte barátait a házba.

A tojás az asztalon feküdt. Oldalán mély repedések jelentek meg, és halk motoszkálás hallatszott belőle.

Harry, Ron és Hermione leültek az asztal mellé, és lélegzet-visszafojtva várták a fejleményeket.

Nem kellett sokáig várniuk. A tojás egyszer csak kettérepedt, és kifordult belőle a sárkányfióka.

Szépnek éppenséggel nem lehetett mondani. Harry megállapította magában, hogy úgy fest, mint egy viharvert, fekete esernyő. Tüskés szárnyai aránytalanul nagyok voltak soványka testéhez képest, hosszú orra végén tág orrlyukak nyíltak, s fején púpok jelezték a leendő taraj helyét. Szeme narancssárgán világított.

Az újszülött tüszentett egyet, s orrából szilkrák pattantak ki.

– Hát nem gyönyörű? – motyogta érzékenyülten Hagrid. Meg akarta simogatni a fióka fejét, de az állat az ujjá felé kapott, kivillantva tűhegyes fogait.

– Nézzétek – nevetett Hagrid –, megismeri a mamáját!

– Mondd csak, milyen gyorsan nő egy norvég tarajos sárkány? – kérdezte Hermione.

Hagrid már éppen válaszolni akart, de egyszer csak elsápadt, és az ablakhoz ugrott.

– Mi a baj?

– Valaki leskelődött a függöny résén... Egy gyerek... Elszaladt az iskola felé.

Harry az ajtóhoz rohant, és kinézett. A távozó alakot így messziről is nyomban felismerte. Malfoy látta a sárkányt.”

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 217–218. o.)